

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010275
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415010275.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, samosudcom JUDr. Miroslavom Tomom, v trestnej veci proti obžalovanej U. J., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. (ďalej len Trestného zákona), na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 02.08.2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná :

U. J., rodená H., narodená XX.XX.XXXX v Ž. X. P., trvale, bytom R. XX, okres Ž. X. P., pekárska Coolfood, s.r.o. F.,

s a u z n á v a v i n n o u , ž e

dňa 11.10.2014 z bytu č. 55 v obci P. Y. Č.. XX/D/X, okres Ž. X. P., v ktorom bývala v nájme na základe nájomnej zmluvy uzavretej dňa 01.02.2013, odviezla na prsene nezistené miesto mikrovlnnú rúru značky LG, rýchlovarnú kanvicu nezistenej značky a typu, kuchynský robot značky ETA, kuchynský šľahač presne nezistenej značky, ručný mlynček na mäso, ručný mlynček na mak, kompletnú obedovú súpravu z hnedého skla, hrnce nezistenej značky a typu, príborovú súpravu, varešky, papečky, naberačky, nerezový stojan značky IKEA, súpravu nožov s dreveným stojanom, nápojové poháre na vodu, džbán z bieleho skla so 6 ks pohárikov, kuchynský stôl s 2 stoličkami, 2 ks barových stoličiek, zostavu detskej izby s pracovným stolíkom, detský hrací koberec, presklenú vitrínu so sklenenými poličkami spolu so súpravou šálok a pohárov, skriňu pod televízor vrátane police zachytenú na stene, 1 ks stojanovej lampy s 2 svietidlami, práčku plnenú zvrchu značky Whirpool, kovový vešiak na kľúče, matrace značky Dormeo na manželskú posteľ, 2 ks nočných stolíkov, čím majiteľke bytu K. F., narodenej XX.XX.XXXX, spôsobila škodu vo výške 1.058,- €

t e d a

- prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu,

č í m s p á c h a l a

- prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona,

a z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek, 2, odsek 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek I písmeno a), § 50 odsek 1 Trestného zákona, súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaná povinná nahradiť poškodenej K.V. F., narodenej XX.XX.XXXX v L. L., trvale bytom R. F. Č.. XXX, okres Ž. X. P. škodu vo výške 1.058 €.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovanej U. J. bola obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podaná na Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 12.05.2015 pre trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.10.2015 obžalovaná vyhlásila, že je vo vzťahu ku skutku, ktorý je jej v obžalobe kladený za vinu, nevinná.

Na základe vyššie uvedeného súd vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkyne poškodenej K. F., svedkyne L.. K. F., svedka H. F., svedka E. H., svedka H. L., svedkyne C. B., svedkyne C. K., ďalej čítaním zápisnice o výsluchu svedka A.. H. L., svedka H. J., svedka K. M., svedkyne R. P., svedka E. B., prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaná U. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že o inkriminovanom byte sa dozvedela prostredníctvom inzerátu. Do bytu sa nasťahovala dňa 28.02.2013, nájomnú zmluvu však uzavrela až po pol alebo trištvrte roku, odkedy sa do bytu reálne nasťahovala. V byte bývala asi do 10.10.2014, pričom nájomné platila v dojednanej výške 300 € mesačne. Nájomný vzťah zhodnotila ako bezproblémový, nedorozumenia nastali až vtedy, keď v byte vznikol nedoplatok za vodu. Pripustila, že mala problémy so sprchovacou hadicou a so splachovaním, avšak riešila to s poškodenou K. F.. Poprela, že by spáchala krádež. Keď sa nasťahovala do bytu, svedok H. F. jej povedal, že veci v ňom si majú nechať a to, čo nepotrebujú, majú z bytu vyhodiť. Pri nasťahovaní sa do bytu neurobila s poškodenou žiaden súpis vecí. Počas trvania nájomného vzťahu mala kľúče od bytu len ona a jej druh svedok H. L.. Rodina F. kľúče nemala. Potvrdila, že do bytu nikto nechodil, raz za čas prišla svedkyňa L.. K. F. po poštu a občas aj poškodená K. F.. Vždy však bola prítomná aj ona. Pripustila, že po nasťahovaní sa do bytu bol tento plne zariadený, v byte bol gauč, manželská posteľ, dva biele matrace značky Dormeo, ktoré boli opreté o stenu, ďalej detský koberec, veľká presklená skriňa, dlhý úzky stolík a zariadená detská izba. V byte boli aj spotrebiče, chladnička, práčka plnená zhora, mikrovlnka a nefunkčný toastovač. Kuchynský robot, rýchlovarná kanvica a mlynčeky v byte neboli, rovnako tam nebol ani stôl so stoličkami ani nočné stolíky. Boli tam príbory, ktoré však vyhodili a priniseli si svoje. Aj v kuchynskej linke mala svoje veci. Veci prenajímateľky z kuchynskej linky dali preč. Barová stolička bola v byte iba jedna. V detskej izbe bol sektorový nábytok a detský koberec. Váľendu z detskej izby dali na medzипoschodie. V obývačke bola skrinka pod televízor a stojanová lampa s dvoma svietidlami. V byte neboli žiadne kované vešiaky na kľúče. Keď z bytu s deťmi a svedkom H. L. odchádzali, matrace opreli o stenu. Z nájomného bytu odišli z dôvodu, že si našli lepší byt v Ž. X. P., a navyše už nemali z čoho platiť nájomné. Poškodená K. F. jej oznámila, že má mesiac na to, aby sa odsťahovala. Keď sa z bytu sťahovala, odniesla si len detskú izbu, nakoľko túto jej svedok H. F. daroval, plus odniesla nejaké svoje veci. K preskleným vitrínam, ktoré si vzala uviedla, že tieto si kúpila ona sama. Pokiaľ ide o ďalšie veci uvedené v obžalobe, uviedla, že keď kupovala do bytu nové veci, staré vyhadzovala s tým, že svedok H. F. si ich príde zobrať. Keď veci nemohli byť na chodbe, dala ich späť do bytu. Pamätá si, že chladničku vyhodil svedok H. F.. Keďže robila 12-hodinové smeny, na veci na chodbe už nedohliadla a tieto mohli aj zmiznúť. Mikrovlnnú rúru tiež vyhodila, lebo sa pokazila. Keď sa pokazila práčka, tú vyhodil svedok H. F.. Ona už potom nepátrala, kde ju dal. Následne si kúpila práčku značky Ignis, ktorá bola plnená zvrchu a túto si po odsťahovaní z nájomného bytu vzala so sebou. Konvica ani robot sa v byte nenachádzali, keď sa doň nasťahovali. Z bytu sa s rodinou odsťahovali tak, že si pobalili všetky svoje veci, objednali si sťahovaciu službu a odišli. Kľúče od bytu odovzdali dňa 15.10.2014 synovcovi svedkyne K. F.. Po odsťahovaní zostali v byte

poháre, džbán, barová stolička aj koberec. Nechala tam aj skriňu pod televízor, lampu a matrace. V byte dokonca nechala aj svoj gauč, koberec v obývačke a rozťahovací gauč v detskej izbe. Za tieto veci ale nedostala žiadnu náhradu.

Svedkyňa - poškodená K. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaná sa do bytu nastahovala dňa 01.02.2013. Nájomnú zmluvu podpísali až o mesiac s tým, že obžalovaná môže zariadenie bytu kompletne užívať a prípade, že by sa niečo poškodilo, dá jej vedieť. Mala vedomosť, že v byte s obžalovanou býval aj jej druh, svedok H. L., hoci nájomnú zmluvu podpísala len obžalovaná. V čase podpísavala nájomnej zmluvy bola prítomná aj jej dcéra, L. K. F.. Obžalovaná poznala podmienky užívania bytu a videla, že byt je zariadený. V byte boli všetky veci uvedené v obžalobe. Vymenovala, že v byte boli spotrebiče, koberce, záclony, obliečky na periny, v kuchyni bola dymová obedová súprava, čajová a kávová súprava, džbán so šiestimi pohármi, porcelánové šálky, lyžičky a nože. Súčasťou zariadenia kuchyne bol aj kuchynský stôl s dvomi obyčajnými stoličkami a s dvomi barovými stoličkami. Uviedla, že v byte bola aj mikrovlnka a kuchynské roboty. Všetky veci patrili jej, pripustila však, že žiadny protokol alebo súpis pri podpise nájomnej zmluvy s obžalovanou nepodpisovali. Ani by jej nenapadlo, že by veci z bytu mohol niekto odcudziť. Od bytu mala kľúče iba obžalovaná, nikto iný. Nedal sa vyrobiť ani duplikát, čiže v čase neprítomnosti obžalovanej nemohol byť v byte nikto iný. Keď aj potrebovala ísť do bytu, vždy sa s obžalovanou telefonicky dohodla. K zániku nájomného vzťahu došlo preto, lebo byt chcela s manželom predať. Navyše, obžalovaná urobila veľký nedoplatok na kúrení a vode, ktorý neurovnala ani po opakovaných upozorneniach. Hoci byt ponúkla na predaj najprv obžalovanej, začali jej chodiť výhražné sms-ky v tom zmysle, že sa nájomom obohacovala a bolo jej vytýkané, že byt mal viacero závad. Napriek potrebám opravy ju ale obžalovaná do bytu nepustila. Naposledy bola v byte dňa 22.08.2014, ale iba v kuchyni. V tom čase veci v byte ešte videla. Následne ponúkla byt na predaj prostredníctvom realitnej kancelárie, ale keď prišla s maklérom na jeho ohliadku, obžalovaná nebola doma, napriek tomu, že o ich návšteve vopred vedela. Suseda, svedkyňa C. K. jej v ten deň povedala, že obžalovaná sa z bytu odsťahovala. Následne už situáciu riešila s advokátom E. G., ktorý jej povedal, aby zavolała na políciu a zabezpečila si údržbára, ktorý by jej byt pomohol otvoriť. Byt bol otvorený za účasti polície, pričom tam bol aj jej manžel H. F. a dcéra, svedkyňa L. K. F.. V byte zostalo len torzo manželskej postele, koberec a sedacia súprava. Na chodbe a wc zostalo svetlo, ostatné žiarovky boli vykrútené. Všetko si nafotili do telefónu, odpísali aj plyn, vodu a elektriku. Bola veľmi sklamaná, keď uviedla, v akom stave sa jej byt nachádzal. Byt bol zničený a vykradnutý. V ten večer jej napísal sms-ku svedok H. L. v tom zmysle, že im násilím otvorili byt a jemu zmizlo 5.000 €. Chodili jej aj výhražné správy o vrátenie nájomného. Po vzhliadnutí fotografií na č. l. 136 až 141 spisu potvrdila, že veci na nich patrili jej synovi, svedkovi H. F.H. a jeho ex-manželke. Uviedla, že detská izba na fotografii č. 4 bola odcudzená, na fotografii č. 6 je len torzo postele bez matracov. Na fotografii č. 7 identifikovala televízor, ktorý tiež chýba a chýba aj jedna barová stolička. Chýba aj biely robot na fotografii č. 9 a chladnička na fotografii č. 10. Fotografie boli vyhotovené v marci roku 2014, kedy byt fotili za účelom jeho umiestnenia na internet. Ďalej svedkyňa identifikovala gauč napadnutý plošticami na č. l. 142 spisu, uviedla, že aj gauč na fotografii č. 5 a č. 6 bol napadnutý plošticami. Na fotografii č. 8 identifikovala torzo postele. Všetky fotografie od č. l. 142 spisu boli vyhotovené po otvorení bytu policajtm. Ďalej svedkyňa uviedla, že byt bol do času, kým sa doň nenasťahovali nájomcovia prázdny. Bol zavretý, ale plne zariadený. Splácal sa, nakoľko bol kúpený na hypotekárny úver. Pamätá si, že obžalovaná sa do bytu nastahovala len s pár igelitkami, v ktorých mala svoje osobné veci. Mala vedomosť o tom, že v byte býval aj svedok H. L., hoci nebol nájomcom. Počas trvania nájomného vzťahu bola v byte asi 4x, nakoľko susedia sa sťažovali na nevhodné správanie sa detí obžalovanej. V čase jej návštevy nábytok v byte ešte bol, na chodbe videla vyloženú pokazenú starú chladničku, akvárium, ktoré tam dal ešte svedok H. F. a starú skriňu. Všetko však neskôr s manželom odložili preč kvôli požiarnej bezpečnosti. Poprela, že by sa veci v byte poškodili. Museli byť jedine odcudzené.

Svedkyňa L. K. F. (dcéra poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaná prišla do bytu ako nájomníčka so svojimi tromi maloletými deťmi. Pamätá si, že im hovorila, že nemá kam ísť. Deti prišli do bytu len so školskými taškami a s čiernymi igelitkami s pár vecami a hračkami. Problémy počas trvania nájomného vzťahu si vždy vysvetlili, až pokiaľ obžalovaná neurobila dlh na vode a kúrení vo výške 1.400 €. Keď sa s ňou chceli dohodnúť na jeho splácaní, nastali problémy a nechcela s ich rodinou komunikovať. Dokonca, keď sa v bytovom dome konala deratizácia, obžalovaná neotvorila byt. V byte žil s obžalovanou aj jej partner svedok H. L.. Obžalovaná tvrdila, že jej strážil deti. Predtým, ako sa obžalovaná nastahovala do bytu, bola v byte naposledy asi v januári 2014. Byt bol vtedy plne zariadený, v predsieni bolo wc, kúpeľňa, na chodbe bola skrinka, vešiaky, v kúpeľni bola vaňa, umývadlo a súčasťou

bolo i osvetlenie. V obývačke bola gaučová súprava, koberec, veľká sklenená skriňa, ktorú vyrobil jej brat, svedok H. F.. Súčasťou bytového zariadenia bola aj skrinka na televízor a staršia skriňa po švagrinej. V kuchyni boli spotrebiče a elektronika. V detskej izbe bola celá detská stena, vysoká skriňa, komoda, stolík a nad ním poličky. Na posteliach boli nové matrace značky Dormeo. Keď po ukončení nájomného vzťahu požiadali obžalovanú, aby im vrátila kľúče od bytu, jej mame, svedkyni K.V. F. začali chodiť výhražné sms-ky od svedka H. L.. Nikto z rodiny kľúče od bytu nemal, preto po ukončení nájomného vzťahu sa do bytu dostali len za súčinnosti polície. Pamätá si, že keď policajti vošli do bytu, všade bola tma a povykrúcané žiarovky. V spálni videla len konštrukciu postele a v obývačke starú gaučovú súpravu. Vtedy bola na mieste prítomná ona, policajti, jej otec H. F. starší, suseda - svedkyňa C. B.. Keď uvidela interiér bytu, skoro odpadla. Bol takmer prázdny. Fotografie bytu vyrobila ona a odniesla ich na políciu. Potvrdila, že stav bytu po odťahovaní sa obžalovanej zodpovedá fotografiám na č. I. 142 spisu. Napríklad na č. I. 145 je viditeľné len torzo postele. Všetky spotrebiče, ktoré boli súčasťou kuchynskej linky boli preč. Ďalej uviedla, že obžalovaná sa z bytu odsťahovala zrejme pár dní predtým, ako tam prišli s policajtmi. Jej brat, svedok H. F. v byte býval cca do roku 2009 alebo 2010. Mala vedomosť o tom, že bývalá manželka svedka H. F. si po rozvoze z bytu nevzala nič, akurát satelitný tanier z balkóna. Bývalí manželia sa medzi sebou finančne vyrovnali. Pri preberaní bytu obžalovanou nebola, ale mala vedomosť o tom, že obžalovanej bolo povedané, že môže využívať všetko, čo sa nachádza v byte. Potvrdila, že prenajímaný byt zodpovedá fotografiám ako sú na č. I. 136 až 141 spisu. Nevie o tom, že by sa v byte niečo iné pokazilo, respektíve, že by sa z bytu vyhadzovala stará elektronika a spotrebiče. V čase trvania nájomného vzťahu obžalovaná vravela, že bol pokazený len splachovač na wc.

Svedkyňa C. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanú jej ako novú nájomníčku predstavil svedok H. F.. Predstavil ju na chodbe jej bytu, ako novú susedu. Vtedy si všimla, že byt bol zariadený. Vedela o tom, že obžalovaná v byte bývala so svedkom H. L.. Počas trvania nájomného vzťahu však už v byte obžalovanej nebola. Predtým ako sa do bytu nasťahovala obžalovaná, bola len na chodbe tohto bytu a potvrdila, že tento bol zariadený. Tiež uviedla, že v byte viac ako rok nikto nebýval. Keď sa obžalovaná z bytu sťahovala, bola s manželom na prechádzke. Pamätá si, že to bola sobota dopoludnia a počula buchot na chodbe. V predmetné dopoludnie videla pred vchodom bytového domu aj sťahovacie auto. Malo privreté dvere, takže žiadne veci v ňom nevidela. Maloletý syn obžalovanej jej vtedy povedal, že sa sťahujú. Keď s manželom vyšla na poschodie, videla, ako má obžalovaná na byte otvorené dvere. V tom momente si všimla prázdnu detskú izbu s kôpkou prádla na zemi. Začudovala sa, že v byte nie je nábytok. Následne bola v byte obžalovanej len vtedy, keď byt otvárali policajti vyvŕtavajúc zámok. Pamätá si, že v byte nesvietilo svetlo a bola vypnutá voda. Videla tiež, že v detskej izbe nebol žiaden nábytok a v kuchyni bolo prázdne vybavenie kuchynskej linky. Prázdne boli všetky šuflíky, nebol tam žiaden servis. Rozdiel medzi bytom, ako ho videla naposledy a v čase, keď prišli do bytu policajti bol veľký. Byt bol špinavý, zanedbaný, akoby ho dva roky nikto neupratoval. V obývačke bola len rohová sedačka a v detskej izbe bol malý kúsok nábytku. V spálni sa nachádzal holý rám postele. V čase, keď v byte bývala obžalovaná, videla na spoločnej chodbe krabice, detský koberec aj nejakú keramikú, z čoho usudzovala, že to boli veci na vyhodenie. Tieto veci z chodby odpratala rodina F. po tom, čo sa obžalovaná z bytu odsťahovala. Nikdy nepostrehla, že by si obžalovaná do bytu priniesla vlastnú chladničku, prípadne nejaké iné spotrebiče.

Svedkyňa C. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že má vedomosť o tom, že obžalovaná bývala v totožnom bytovom dome, na treťom poschodí a bola v podnájme u rodiny F.. S obžalovanou sa stretla len raz, keď s ňou riešila neporiadok, ktorý v bytovom dome pod schodmi urobili jej maloleté deti. V byte obžalovanej nikdy nebola, a to ani vtedy, keď rodina F. za asistencie polície do tohto bytu vstúpili. Vedela len to, že všetci čakali na príchod zámočníka, ktorý mal byt otvoriť. Do bytu sa dostala až následne, keď už bol otvorený a riešil sa problém s plošticami, ktoré sa tam rozšírili. Bolo to asi dva mesiace po otvorení bytu. Vtedy videla, že v jednej z miestností bytu je starý gauč. Byt sa jej javil „vybrakovaný“. Obžalovanú nevidela sťahovať sa z bytu, videla len sťahovacie auto stojac pred bytovým domom. Situáciu však ďalej nesledovala a rovnako nevidela nikoho vynášať veci z bytu rodiny F.. Na medziposchodí videla len nejakú skrinku a nádobu na rybky.

Svedok E. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je kamarátom svedka H. L., prostredníctvom ktorého pozná aj obžalovanú. Sú kamaráti. Vie, že obžalovaná bývala v spoločnej domácnosti so svedkom H. L. v prenajatom byte v Hornej Vsi. Po nasťahovaní im byt pomáhal s rekonštrukciou, byt maľovali a dávali dokopy nábytok, ktorý tam bol. Pamätá si, že nejaký nábytok vynášali aj na spoločnú chodbu. Byt sa mu nezdal neobývateľný. Pokiaľ ide o interiér, bolo to štandardné. Bolo tam wc, kúpeľňa, záchod, obývačka,

detská izba, po pravej strane kuchyňa so staršou kuchynskou linkou a spálňa. V kuchyni bol starší stôl a dve alebo štyri stoličky a chladnička. Nepamätá si, že tam boli aj nejaké barové stoličky. Na kuchynskej linke bol starší riad, všetko zánovné veci. V obývačke boli časti nábytku, stena, o ktorej mu obžalovaná a svedok H. L. povedal, že „pôjde preč“. Okrem toho von vyniesli iba akvárium, po ktoré mali prísť majitelia bytu. V spálni bola väčšia posteľ a skriňa po ľavej strane. V byte sa zdržal viac dní, možno až dva lebo tri dni, pamätá si, že spolu v byte aj popíjali. Počas prác v byte stretol aj svedka H. F., ktorý sa tam zastavil. Čo sa v byte dialo po tom, ako práce na ňom dokončil, to už nevie. Pamätal si, že obžalovaná si zásielkovou službou objednala nejaké hrnce a v byte dávali dokopy nový stacionárny stroj.

Svedok H. L. (druh obžalovanej) na hlavnom pojednávaní uviedol, že inkriminovaný nájomný byt v P. vybavoval prostredníctvom svedka H. F.. Do bytu sa s obžalovanou nasťahovali dňa 28.01.2013. Pri sťahovaní do bytu bol prítomný on, jeho otec, obžalovaná, svedok H. F. mladší a jeho maloletý syn. V tom čase si svedok H. F. odnášal z bytu svoje osobné veci plus nejaké veci z kuchyne. V byte nechal nábytok, manželskú posteľ a dva hrubé matrace. Byt bol v katastrofálnom stave, no chceli v ňom bývať aj napriek tomu, nakoľko nemali na výber. Pri nasťahovaní do bytu im pritom svedok H. F. povedal, že veci, ktoré nebudú potrebovať, majú vyhodiť alebo vyniesť z bytu von. S týmto vedomím preto niektoré veci z bytu priebežne aj vyhadzovali, nakoľko v byte bol neporiadok a všetko bolo zdevastované a špinavé. Mali vedomosť o tom, že v byte predtým bývali divoké žúry. V obývačke bola stará gaučová súprava, presklená vitrína, starý stolík a polička. Veľa vecí musel vyhádzať von do kontajnera, respektíve veci vyniesol na chodbu. Následne sa už nezaujímal o osud týchto vecí a možno si ich niekto aj odniesol. Polovica vecí v byte bola nefunkčná. Svedok H. F. mu dokonca vyslovene povedal, že nepotrebuje ani detskú izbu, lebo má už veľkého syna. On sám mu dokonca pomohol vyniesť na medziposchodie chodby práčku aj chladničku a oni si potom kúpili vlastné elektrospotrebiče. Poprel, že by byt v čase nasťahovania doň vyzeral tak, ako je to znázornené v spise na fotografiách č. I. 136 až 141. Fotky zrejme vznikli po tom, čo sa z bytu odsťahovali, teda po tom, ako byt vymaľovali. V byte bolo veľa kuchynských riadkov, avšak tieto boli staré a obité, preto si s obžalovanou museli dokúpiť nové. Do bytu si kúpili aj nový vešiak. Poprel, že by v byte boli nejaké spotrebiče alebo kuchynské roboty. Všetky zmienené veci si s obžalovanou kúpili za vlastné peniaze. Poháre a taniere im dali rodičia, prípadne dokúpili aj tie. Mikrovlnka, ktorá bola v byte sa pokazila, túto preto vyhodili a následne si do bytu kúpili novú. Kúpili si tiež stôl a stoličky, pričom na všetko má faktúry. Po vyhodení nábytku z bytu už nový nenamontoval, nakoľko neskôr sa im naskytla možnosť bývania v B. nad P.. V predmetnom byte spočiatku býval takmer nonstop, nakoľko byt sa čistil a dával do poriadku, s čím mu asi dva týždne pomáhal aj svedok E. H.. Navyše obžalovaná pracovala na smeny a potrebovala pomôcť s maloletými deťmi. Z bytu sa odsťahovali za asistencie sťahovacej služby, ktorá prišla k bytovke s plachtovou dodávkou. Z bytu by si nikdy nedovolili vziať nejaké veci. Jedine s dovolením svedka H. F. si z bytu vzali študentský nábytok, chladnička odfotená v spise tiež patrila im. Matrace nechali v byte v časti úložného priestoru. Z bytu sa odsťahovali z dôvodu, že poškodená K. F. chcela byt predať a zároveň sa im naskytla príležitosť bývať v lepšom byte v B. nad P..

Svedok H. F. (syn poškodenej) na hlavnom pojednávaní uviedol, že vlastníkom inkriminovaného bytu bol do roku 2009. Byt vlastnil spolu s bývalou manželkou, pričom v roku 2009 ho predali jeho rodičom. Po rozvoде, v roku 2010 v byte ostal bývať ešte nejakú dobu, asi do roku 2012 alebo 2013. Keďže po rozvoде manželstva finančne nezvládal splácanie hypotekárneho úveru, rozhodol sa, že byt ponúkne prostredníctvom inzerátu na prenájom. V spomínanom období odišiel bývať k rodičom, kedy si z bytu vzal len svoje osobné veci. Záujem o prenájom bytu prejavila obžalovaná a po vzájomnej dohode sa do bytu nasťahovala niekedy na jar roku 2013. Obžalovanej umožnil užívanie bytu ešte predtým, než s ňou bola popísaná nájomná zmluva. Obžalovaná prišla do bytu s tromi maloletými deťmi a s druhom. Pri ich nasťahovaní bol prítomný on aj jeho maloletý syn. Videl, že obžalovaná prišla do bytu len s pár igelitkami. Bolo mu ich ľúto, preto im s nasťahovaním pomohol a maloletým deťom dal dokonca aj nejaké hračky. Veci v prenajatom byte im umožnil v celom rozsahu užívať, ale nie vziať si ich. V čase, keď sa obžalovaná do bytu sťahovala, byt bol kompletne zrekonštruovaný, plne zariadený a sto percentne pripravený na nasťahovanie. V súvislosti s uvedeným svedok poukázal na vybavenie bytu ako je zobrazené na fotografiách v spise na č. I. 136 až 141. Bol vybavený nábytkom aj spotrebičmi. Pamätá si to dobre, lebo kuchynskú linku vyrobil sám. V byte bola aj chladnička a vlastníctvom jeho rodičov je aj konvica zobrazená na fotografii na kuchynskej linke. Súčasťou kuchynskej linky v čase nasťahovania obžalovanej boli aj taniere, hrnce a iné kuchynské spotrebiče. Na posteliach nechal nové matrace, staré matrace nechal v šatníku. V byte bol naposledy noc predtým, ako sa do bytu nasťahovala obžalovaná. Pamätá si, že obžalovaná sa nasťahovala do bytu 28.02.2013. Neskôr sa od rodičov dozvedel, že

obžalovaná urobila dlh na energiách a pri vysťahovaní z bytu doslova ušla. Čo sa dialo následne sa tiež dozvedal len sprostredkovane. Opakovane zdôraznil, že obžalovanej žiadne veci nikdy nedaroval, povedal jej len to, že veci v byte môže užívať. Bral to ako pomoc ľuďom v núdzi, preto si nepomyslel, že by to niekto mohol zneužiť. Pokiaľ by sa počas nájomného vzťahu nejaký spotrebič aj pokazil, obžalovaná to mala hneď oznámiť jeho rodine. Vyhodiť mohla len dve staré skrinky, o ktorých sa jej zmienil, nie ostatný nábytok. Sám spozornel, keď pri návšteve obžalovanej (cca týždeň po jej nastťahovaní do bytu) zbadal na chodbe časť kuchynského baru. Pobadal tiež, že v byte sa maľovalo a bolo cítiť smrad po cigaretách. Obžalovanej pritom žiadne prerábky bytu nepovolil. Nijako to vtedy ale neriešil. Následne do bytu už nechodil a nevykonával ani žiadne kontroly. S obžalovanou neriešil žiadne právne veci ani nespisoval protokoly. To mala na starosti jeho matka, svedkyňa K. F..

Z prečítaných svedeckých výpovedí svedka A. H. L. a svedka H. J. vyplynulo, že niekedy v mesiaci október 2014 boli privolaní na asistenciu v súvislosti so vstupom do bytu v obci P. Y.. Privolala ich svedkyňa L. K. F., ktorá bola pri otvorení bytu prítomná aj so svojou matkou svedkyňou K. F.. Oznámili im, že v byte mali bývať ich podnájomníci, ktorí sú neprispôsobiví, pričom zároveň mali podozrenie, že jeden z nich by mohol byť agresívny. Do bytu sa nevedeli dostať, nájomníci im nedvíhali telefón a na dverách bola namontovaná nová bezpečnostná zámka. Po otvorení bytu zistili, že sa v ňom nikto nenachádza, vnútri bolo cítiť smrad od fajčenia a potuchlinu. Všade bola špina. Videli, že byt bol takmer prázdny a bol v zlom stave. Pamätajú si, že v spálni bola iba konštrukcia postele, chýbali na nej matrace a v kuchynskej linke neboli žiadne spotrebiče ani riady. V detskej izbe videli iba jednu váľandu.

Z prečítanej výpovede svedka K. M. súd zistil, že býval v totožnej bytovke, v akej bývala obžalovaná so svojimi deťmi a druhom. Svedok uviedol, že do svojho bytu chodieval len sporadicky, nakoľko pracuje mimo svojho trvalého bydliska. Obžalovanú videl v bytovom dome iba jedenkrát, keď si u neho bola požičať valček na maľovanie. Evidoval, že na medziposchodí bola vyložená vyklápacia váľanda s úložným priestorom, staré akvárium, konferenčný stolík a stará chladnička s mrazničkou. Nepamätá si, kedy sa obžalovaná z bytu vysťahovala.

Z prečítanej výpovede svedkyne R. P. súd zistil, že býva v rovnakom bytovom dome, v akom bývala obžalovaná so svojimi deťmi a druhom. K osobe obžalovanej a jej deťom uviedla, že boli veľmi biedni, deti boli stále na ulici. O ich situáciu sa zaujímal aj úrad práce, dokonca aj Základná škola v Kremnici. Ona sama im chcela pomôcť, preto im vybavila každodennú stravu z jedálne z Mincovne v Kremnici, dokonca pre maloleté deti zorganizovala zbierku na oblečenie. Keď bola obžalovaná v práci, mal byť s deťmi jej druh, ale vtedy boli deti väčšinou na ulici, a to aj keď pršalo. Nevidela, že by obžalovaná z bytu vynášala nejaké veci ani nevie, kedy sa z bytu odťahovala.

Z prečítanej výpovede svedka E. B. súd zistil, že byt, v ktorom bývala obžalovaná susedí s jeho bytom. Z bytu často cítil cigaretový smrad, avšak bolo tam ticho, nájomcovia v ňom žili doslova ako „duchovia“ a žiadne problémy s obžalovanou a jej deťmi neboli. Občasne registroval deti obžalovanej, keď odchádzali do školy, druhu obžalovanej videl asi iba trikrát. Keď však mali náhodou otvorené dvere na byte, hneď ich zavreli. Obžalovanú nikdy nepočul ani nevidel vynášať veci na chodbu, bolo to zrejme vždy potichu. Na chodbe sa objavili veci ako stará váľanda, nižší konferenčný stolík, akvárium a chladnička.

Z odborného vyjadrenia číslo 742/2014 znaleckej organizácie JHS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 10, Martin z odboru Ekonomika a riadenie podnikov, odvetvie Oceňovanie a hodnotenie podnikov zo dňa 01.12.2014 vyplynulo, že všeobecná hodnota majetku popísaného v obžalobe ku dňu spáchania skutku bola vyčíslená na sumu 1.973,50 €.

Z odborného vyjadrenia číslo 193/2015 znaleckej organizácie JHS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 10, Martin z odboru Ekonomika a riadenie podnikov, odvetvie Oceňovanie a hodnotenie podnikov zo dňa 15.04.2015 vyplynulo, že všeobecná hodnota majetku popísaného v obžalobe ku dňu spáchania skutku (po upresnení dátumov obstarania jednotlivých kusov nábytku a spotrebičov) bola vyčíslená na sumu 1.058 €.

Zo záverov znaleckého posudku znalcov H. V. Ď. a H. J. Y., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplynulo, že obžalovaná v minulosti trpela depresívnou poruchou, avšak v súčasnej dobe nie sú manifestované žiadne známky duševnej choroby ani duševnej poruchy chorobného charakteru. U obžalovanej nebol zistený sklon k závislosti na alkohole alebo iných návykových látkach a v

inkriminovanej dobe bola schopná rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a bola schopná ovládať svoje konanie. Zároveň je obžalovaná schopná chápať zmysel trestného konania.

Z ďalších oboznámených listinných dôkazov súd zistil, že poškodená K. F. a jej manžel H. F., narodený XX.XX.XXXX sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti - bytu č. XX na treťom poschodí, vchod č. X bytového domu XXX, súpisné č. XX na parcele XX/XX. Nehnuteľnosť sa nachádza v katastrálnom území P. Y., obec P. Y., okres Ž. X. P. a je evidovaná na liste vlastníctva č. XXX.

Z nájomnej zmluvy zo dňa 01.02.2013 vyplynulo, že bola uzavretá medzi poškodenou K. F. ako prenajímateľom a obžalovanou U. J. ako nájomcom, a jej predmetom bol vyššie uvedený byt č. XX v bytovom dome súpisné číslo XX. Predmetom nájomnej zmluvy bol nájom bytu za účelom uspokojenia bytovej potreby obžalovanej ako nájomcu, pričom obžalovaná sa v nájomnej zmluve zaviazala, že byt bude užívať výlučne v rozsahu a na účel dohodnutý v zmluve a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Z obsahu nájomnej zmluvy tiež vyplynulo, že zmluvné strany zhodne potvrdili odovzdanie a prevzatie bytu v stave spôsobilom na bežné a dojednané užívanie. Obžalovaná sa tiež zaviazala, že byt bude na svoje náklady udržiavať v stave spôsobilom na dojednané užívanie, s výnimkou bežnej údržby a drobných opráv. O potrebe opráv a úprav bola povinná informovať prenajímateľa. Bolo dojednané, že obžalovaná nesmie v byte vykonávať stavebné úpravy ani iné podstatné zmeny. Nájomné bolo dojednané vo výške 300 € mesačne.

Z listinného dôkazu označeného ako „Ukončenie nájomnej zmluvy“ vyplynulo, že nájomná zmluva bola ukončená dohodou dňa 22.08.2014, kedy začala plynúť výpovedná doba.

Z dokladov o zakúpení vecí zadokumentovaných na č. l. 122 až 135 spisu súd zistil, že ide o doklady a faktúry preukazujúce zaplatenie tovaru dňa 07.08.2014 (toastovač), dňa 11.06.2014 (televízor), dňa 27.03.2014 (vysávač), dňa 10.07.2014 (šľahač), dňa 30.01.2011 (mikrovlnná rúra), dňa 30.01.2013 (kuchynský riad), dňa 24.03.2014 (mikrosystém MP3), dňa 15.02.2013 (jedálenský set), 04.07.2013 (elektrický mlynček na mäso).

Z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu sa obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 vyplynulo, že za uvedené obdobie vznikol nedoplatok vo výške 1.043,44 € a za obdobie od 01.12.2013 do 30.06.2014 vo výške 1.042,29 €.

Z fotografií bytu na č. l. 136 až 141 spisu (označených číslami 1 až 11) sú viditeľné jednotlivé izby inkriminovaného bytu, resp. ich časti a ich zariadenie nábytkom.

Z fotografií bytu na č. l. 142 až 154 spisu (označených číslami 1 až 12) sú viditeľné jednotlivé izby inkriminovaného bytu, resp. ich časti. Na fotografiách vidieť iba starú gaučovú súpravu, kreslá a torzo manželskej postele.

Na základe vyššie uvedeného, vyhodnotiac všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, tak ako to predpokladá ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku, mal súd priebeh skutku za preukázaný tak, ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby.

V priebehu trestného konania nikto nespochybňoval, že obžalovaná bola najneskôr počnúc dňom 01.02.2013 nájomníčkou v byte č. XX bytového domu súpisné č. XX v obci P. Y., ktorej vlastníkom bola poškodená K. F. a jej manžel H. F.. Obžalovaná v priebehu celého trestného konania zotrvala na svojich výpovediach z prípravného konania, že z prenajatého bytu žiadne veci neodcudzila, pričom na svoju obranu opakovane uvádzala, že pri odšťahovaní z bytu si odniesla len detskú izbu a svoje veci, ktoré do bytu kúpila na vlastné náklady. Bránila sa aj vyjadreniami, že svedok H. F. im nábytok v detskej izbe daroval a pokiaľ ostatný nábytok v byte nepotrebovali, mohli ho vyhodiť a ostané veci si mohli ponechať ako svoje. Výpoveď obžalovanej bola ale vyvrátená celým radom vykonaných dôkazov, ktoré vzájomne korelovali, boli konzistentné a vnútorne logické. Svedok H. F., svedkyňa K. F. aj svedkyňa L. K. F. na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli, že v čase, keď byt ponúkli obžalovanej na prenájom, bol tento kompletne zariadený, zrekonštruovaný a bol vybavený nábytkom aj spotrebičmi. Uvedenú skutočnosť napokon potvrdila aj obžalovaná v uzatváranej nájomnej zmluve, kde prehlásila, že preberá byt, ktorý je spôsobilý na dojednané užívanie. Uvedenú skutočnosť o spôsobilosti bytu potvrdzujú aj

fotografie zadokumentované v spise na č. I. 136 až 141, z ktorých je zistiteľné, že byt je zariadený nábytkom a vybavený spotrebičmi. Svedok H. F. poprel vyjadrenia obžalovanej o tom, že by jej nejaký nábytok daroval, resp. že by jej umožnil tento premiestňovať alebo vyhadzovať. Navyše do právneho vzťahu obžalovaná preukázateľne vstúpila s poškodenou K. F., ako vlastníčkou bytu, ktorá obžalovanej v nájomnej zmluve dostatočne zrozumiteľným spôsobom vymedzila rozsah užívania predmetu nájmu. Súd preto neuveril tvrdeniam obžalovanej o dohode so svedkom H. F., ktorý navyše pracuje v zahraničí a v mieste trvalého bydliska sa v rozhodnom období v podstate ani nezdržoval. V kontexte uvedeného, súd potom v prípade výpovede svedka H. L. (druha obžalovanej) do istej miery vzhliadol motív nepríťažlivosť svojou výpoveďou obžalovanej, čomu zodpovedá jeho vyjadrenie na hlavnom pojednávaní, že byt bol od počiatku zdevastovaný, špinavý, a preto ho museli čistiť, maľovať a rekonštruovať, pričom im mal pomáhať aj svedok E. H.. Svedok H. L. na hlavnom pojednávaní navyše tvrdil, že s obžalovanou sa nasťahovali aj do takéhoto špinavého bytu, nakoľko nemali na výber a v tom čase aj tak nemali kam ísť. Výpoveď obžalovanej je oslabovaná aj svedectvom E. H., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovanej síce pomáhal s maľovaním bytu a montovaním nábytku, avšak byt sa mu v tom čase nezdar neobývateľný. K fotografiám bytu na č. I. 136 až 141 spisu obžalovaná uviedla, že tieto vznikli počas trvania nájomného vzťahu, a to v čase, keď poškodená zvažovala predaj bytu. V tom čase už obžalovaná v byte bývala. Uvedené tvrdenie sa ale nevylučuje s vyjadreniami svedkov H. F. a K. F. o tom, že byt bol kompletne zariadený tak ako je to uvedené na fotografiách č. I. 136 až 141 spisu aj v čase pred nasťahovaním sa obžalovanej. Svedok H. F. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní navyše potvrdil, že ešte deň predtým, ako sa do bytu mala nasťahovať obžalovaná, v byte prespal. Touto svedeckou výpoveďou a tiež svedeckou výpoveďou svedkyne K. F. boli vyvrátené aj ďalšie tvrdenia obžalovanej, že predošlý nájomník byt zdevastoval bujarými oslavami. V konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že v byte pred obžalovanou býval iný nájomník. Uvedené potvrdila aj svedkyňa C. B., ktorá bývala v susedom byte, a to vyjadrením, že v byte rok a pol nikto nebýval. K uvedenému súd tiež dodáva, že je nanajvýš nepravdepodobné, že vlastníč bytu by ponúkal na prenájom byt, ktorý je špinavý a v zdevastovanom stave. V kontexte uvedeného súd zároveň dáva do pozornosti, že v konaní nikto nespochybnil, že kľúče od bytu mala iba obžalovaná. Je preto vylúčené, že do bytu by počas trvania nájomného vzťahu bez vedomia obžalovanej chodili členovia rodiny F. alebo nejaké tretie osoby. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní sama potvrdila, že svedkyňa K. F. bola v byte vždy len za jej prítomnosti. Ako nevieryhodnú súd vyhodnotil aj tú časť výpovede obžalovanej, kedy uviedla (a v zhode s ňou aj svedok H. L.), že do bytu museli takmer všetko nakúpiť. Pokiaľ obžalovaná na svoju obranu dokladovala do spisu faktúry a doklady o zaplatení spotrebičov, súd z týchto listinných dôkazov zistil, že ide o kúpu hmotných vecí v čase po odsťahovaní sa z bytu, resp. ide o veci, ktoré sa buď druhovo alebo značkou nezhodujú s vecami, ktoré sú predmetom žalovaného skutku. Svedok H. F., ako aj poškodená K. F.Á. uviedli, že obžalovaná prišla do bytu s tromi maloletými deťmi len s pár igelitkami, ktoré pripomínali sieťky na odpad. Tiež z prečítanej výpovede svedkyne R. P. z prípravného konania súd zistil, že rodina obžalovanej bola „biedna“ a všetci im chceli pomôcť ako ľuďom v núdzi, na čoho dôvážok im v bytovom dome zorganizovali aj zbierku na nákup oblečenia. Hoci žiaden zo svedkov nevidel obžalovanú vynášať z bytu nábytok, resp. iné veci, viacerí svedkovia potvrdili neštandardné správanie sa obžalovanej. Svedkyňa C. B. a svedok E. B. uviedli, že obžalovaná pred nimi vždy zatvárala dvere, svedkyňa C. K., svedkyňa L.. K. F. a svedkyňa K. F. uviedli, že obžalovaná neotvorila byt v čase, keď sa vykonávala deratizácia a dokonca ani neoznámila, že sa z bytu sťahuje. Obžalovaná poškodenej neodovzdala ani kľúče a do bytu sa poškodená s rodinou dostala len za asistencie polície a vyvrtania zámky. Svedkovia H. J. a K. M. potvrdili, že po otvorení dverí sa im naskytol pohľad na zničený byt, ktorý bol takmer prázdny. Popis bytu po jeho otvorení svedkami L.. K. F., svedkom H. J. a svedkom K. L. sa pritom zhoduje s jeho obrazovým znázornením na fotografiách na č. I. 142 až 154 spisu. Všetky tieto dôkazy vo svojom súhrne tak úplne vyvrátili a zne dôveryhodnili svedectvo obžalovanej, ktorým sa na hlavnom pojednávaní snažila vyvinieť zo žalovaného skutku.

Na základe vyššie uvedených úvah súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku a konanie obžalovanej po právnej stránke posúdil ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaná si prisvojila cudziu vec (hnuteľný majetok) tým, že sa jej zmocnila a spôsobilá tak malú škodu. Obžalovaná pritom konala v priamom úmysle podľa § 15 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým chráneným záujmom je v prejednávanej príhode vlastnícke právo poškodenej K. F.. Závery znaleckého posudku znalcov H.. V. Ď. a H.. J. Y. vylúčili, že by obžalovaná v čase spáchania skutku nebola schopná rozpoznať protiprávnosť svojho konania, resp. že by svoje konanie nebola schopná ovládať.

Súd ďalej vykonal dokazovanie aj v súvislosti s výrokom o treste, a to predovšetkým prečítaním pripojených listinných dôkazov. Z týchto listinných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaná je od 19.11.2014 prihlásená k trvalému pobytu v Meste B. nad P.. Je poberateľkou štátnych sociálnych dávok na tri maloleté deti, ktoré má v osobnej starostlivosti. Obžalovaná bola jedenkrát priestupkovo prejednávaná. Dosiaľ nebola súdne trestaná. Z miesta trvalého bydliska jej nie je nič vytýkané a zamestnávateľom Coolfood s.r.o. je hodnotená kladne.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, súd vyhodnotil v intenciách § 34 Trestného zákona v spojení s § 38 Trestného zákona všetky okolnosti prípadu, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu. Nepriťažovalo jej nič. Trest má byť vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a, pričom súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov a má vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a. Funkciou trestu je zároveň postihnúť výlučne páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že represívny aj preventívny účinok trestu v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie zabezpečí v prípade obžalovanej trest odňatia slobody v dolnej časti zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov. Pri ukladaní trestu v rozpätí trestnej sadzby od 0 rokov do 16 mesiacov podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona (po znížení hornej sadzby trestu odňatia slobody o 1/3-inu s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 a odsek 3 Trestného zákona), vzal súd do úvahy všetky okolnosti spáchaného trestného činu, kedy bolo preukázané, že obžalovaná si protiprávnym konaním prisvojila si cudziu vec (nábytok a iné zariadenie prenajatého bytu) tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu.

Súd zároveň zvažoval, či je potrebné, aby takto vymeraný trest odňatia slobody obžalovaná priamo vykonala, alebo či na dosiahnutie účelu trestu postačuje len jeho hrozba pri jeho podmienenom odklade s určením skúšobnej doby. S prihliadnutím na to, že boli splnené podmienky pre podmienené odsúdenie podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a súd zároveň v prípade obžalovanej výkon trestu na dosiahnutie jeho účelu nepovažoval za nevyhnutný vzhľadom na to, že obžalovaná má v starostlivosti tri maloleté deti rozhodol tak, že obžalovanej výkon trestu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu, ktorú určil podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Takto uložený mierny trest musí byť pre obžalovanú dostatočným ponaučením, že pre prípad ďalšieho protiprávneho konania by už mohla byť postihnutá nepochybne prísnejšie.

K uplatnenému nároku na náhradu škody poškodená K. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nárok na náhradu škody si uplatňuje titulom odcudzených vecí. Poškodená si uvedený nárok uplatnila riadne a včas v prípravnom konaní najneskôr do skončenia vyšetrovania, kedy uviedla, že žiada nahradiť škodu vo výške hodnoty odcudzených vecí cca 2.000 €. V kontexte uvedeného súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej K. F., narodenej XX.XX.XXXX v L. L., trvale bytom R. F. Č.. XXX, okres Ž. X. P. spôsobenú škodu vo výške 1.058 € vychádzajúc z odborného vyjadrenia číslo 193/2015 znaleckej organizácie JHS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 10, Martin zo dňa 15.04.2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn. 2 T 99/2015.

Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.